

Інформаційне повідомлення «Готовність до школи»

«Роки чудес» — так називають дослідники перші п'ять років життя дитини.

Закладені в цей час емоційне ставлення до життя, до людей, наявність або відсутність стимулів до інтелектуального розвитку визначають подальшу поведінку та спосіб мислення людини.

Готовність дитини до школи залежить передусім від батьків. Батьки завжди хвилюються, як вчитиметься **дитина**, чи стане цей період у житті сім'ї радісним і щасливим, чи виникнуть якісь труднощі. Все це залежить від підготовки дитини та її сім'ї до нових умов. Тому завжди на першому плані стоїть психологічна готовність **дитини** до навчання у школі.

Часто запитують: а хто ж має здійснювати цю підготовку — батьки, сім'я чи вихователі дитячого садочка? Досвід показує, що ніякий дитячий заклад не може повністю замінити сім'ю, сімейне виховання. У дитячому садочку дітям прищеплюють багато корисних навичок, але якщо заняттями дитини не цікавляться в сім'ї, не дають їм належного значення, не заохочують до старанності, дитина теж починає ставитися до них недбало, не прагне працювати краще, виправляти свої **помилки**, долати труднощі.

Щоб крок у нове життя був безболісним, а шкільні вимоги не викликали негативних емоцій, необхідно до цього готувати дітей ще у дошкільний період.

В сьогоднішній «першокласний портфель» повинні входити і вміння узагальнювати і диференціювати поняття, навички самоконтролю, спостережливості, розвиток вольових якостей і таке поняття, як психологічна готовність.

Психологічна готовність — це такий рівень психічного розвитку дитини, який створює умови для успішного опанування навчальної діяльності.

Психологічна готовність **дитини до шкільного навчання** складається з таких компонентів:

- **мотиваційний;**
- **інтелектуальний;**
- **емоційно-вольовий;**
- **психофізіологічний.**

Мотиваційний компонент відображає бажання чи небажання дитини навчатися. Він дуже важливий, бо від нього залежить входження дитини в нову для неї діяльність, яка відрізняється від ігрової своєю обов'язковістю, розумовим напруженням.

Мотиваційний компонент передбачає:

1. Достатній рівень мотиваційного розвитку дитини:
  - сформованість, та позитивне ставлення до учіння;
  - підпорядкованість мотивів;
  - має належне уявлення про школу.
2. Сформованість внутрішньої позиції школяра:
  - допитливість, потреба в самостійному пошуку відповідей на запитання, що цікавлять;
  - наявність пізнавальних інтересів
  - надавання переваги колективним заняттям перед індивідуальним навчанням удома;
  - дисциплінованість;
  - наявність змістовного уявлення у дитини про підготовку до школи;
  - мотиваційний компонент передбачає усвідомлення дитиною зміни соціальної ролі — з дошкільника на школяра.

Інтелектуальний компонент передбачає:

1. Задовільний рівень розвитку пізнавальної сфери.
2. Розвинене діалогічне та монологічне мовлення.
3. Володіння планомірним сприйманням (спостережливості).
4. Достатній рівень розвитку довільної уваги.
5. Сформованість у дошкільника наочно-образного мислення: (вміння: аналізувати, синтезувати, узагальнювати, класифікувати, порівнювати предмети, знаходити між ними відмінності та схожість; відокремлювати ціле і його частини).
6. Чудова пам'ять (як зорова, так і слухова).

7. Інтерес до знань, до процесу їх здобування за рахунок додаткових зусиль, та уміння осмислювати отримані відомості.

Емоційно-вольовий компонент передбачає:

1. Сформованість емоційної сфери:

- розвиток вищих почуттів та емоцій (співчуття, відповідальність, гордість;
- емоційне благополуччя (відсутність страхів, тривоги, агресивності);
- довільність у керуванні емоціями та почуттями.

2. Достатня сформованість довільності:

- здатність тривалий час виконувати не дуже привабливе завдання (робити не лише те, що цікаво, а й те, що потрібно);
- уміння долати труднощі;
- здатність довести розпочату роботу до завершення;
- уміння довільно керувати власною поведінкою;
- уміння уважно слухати і точно виконувати завдання запропоновані в усній формі.

Емоційно-вольову готовність вважають сформованою, якщо дитина вміє ставити перед собою мету, намічає план дії, приймає рішення, докладає зусиль до його реалізації, долає перешкоди, вміє оцінювати результат своїх дій.

Коли йдеться про підготовку дитини до школи, це означає, що необхідно потурбуватися про фізичне здоров'я;

Психофізіологічний компонент передбачає наявність позитивних змін у фізичному розвитку, які вказують на біологічну зрілість дитини, необхідну для початку шкільного навчання:

1. Розвиток дрібної мускулатури пальців рук.
2. Сформованість зорово-моторної координації, (розвинена моторика ведучої руки та розвинений окомір) необхідної для успішного опанування письмом.
3. Певний розвиток фізіологічних функцій (зріст, вага, кількість постійних зубів).
4. Сформованість анатомо-морфологічних функцій і структур дитячого організму.
5. Стан здоров'я на момент вступу до школи.
6. Динаміка захворюваності за попередній рік.

Хороший фізичний розвиток допоможе дитині витримати відповідні навантаження, адже біологічно зріла дитина легко адаптується до нових умов і легше сприймає нові навчальні навантаження.

Ефективна підготовка дітей до школи забезпечується системою роботи, що передбачає спільну діяльність дитячих дошкільних закладів, батьків, здійснення наступності між дошкільним закладом та школою.